Ţesătorul neîndemânatic nu potriveşte firele urzelii în mod egal

On Decembrie 21, 2012

Cu cât încerci mai mult să-ţi forţezi voinţa asupra celorlalţi, cu atât mai mult vei descoperi că lucrurile NU merg în felul tău.

În sfârşit, eu, Samuel Gelb, încep să am ghinion. Nimic nu-mi mai reuşeşte. Niciodată n-am avut de-a face cu lucruri atât de rebele şi atât de greu de supus voinţei umane. Geniul însuşi este neputincios. Cele trei fiinţe pe care voiam să le stăpânesc, îmi scapă simultan. La ora aceasta, Olympia este cu siguranţă pe drum, luând în bagaje proiectele mele. Cât despre Julius, apariţia lui sub un nume fals în organizaţia carbonară, provocată pe jumătate chiar de mine, este poate fără voia mea, definitiv condamnată, şi ambasadorul Prusiei trece printr-un real pericol de moarte, cu mult înainte de momentul şi prilejul pe care mintea mea îl stabilise.

În avans faţă de Julius, sunt în întârziere faţă de Frederique. Iată că apare un intrus care să mă concureze înainte ca eu să-mi fi luat măsurile de apărare. N-am vrut s-o cer de nevastă înainte de a fi avut puterea şi bogăţia, care ar putea compensa ceea ce-mi lipseşte în materie de tinereţe şi aspect fizic. Am trudit pentru ea fără să i-o spun, şi în vreme ce eu îi pregăteam o soartă mai bună şi fericită, un prost care n-a făcut nimic pentru ea, care s-a născut pur şi simplu cu tot ceea ce eu mă străduiesc să cuceresc prin inteligenţă şi cutezanţa mea, un copil, a intrat şi mi-a furat poate toată speranţa, toată bucuria, tot visul meu. Ca un ţesător neîndemânatic, n-am potrivit firele urzelii în mod egal, scăpând din vedere o latură ca să lucrez la alta şi iată că pânza se rupe în locul cel mai preţios.

Samuel se ridică plin de gânduri duşmănoase, făcu câţiva paşi prin birou şi se îndrepta spre oglindă, privindu-se fix, ochi în ochi. Să mă fi resemnat cu adevărat? îşi spuse el cu un fel de furie şi ură înverşunată. Cum vei proceda oare ca să recuperezi pe de o parte timpul pierdut şi pe de altă parte să înfrânezi timpul prea grăbit? Zoreşte-te să iei o hotărâre rapidă. Dacă nu, gândeşte-te, iată ce te ameninţă: Julius poate murit dintr-o clipă în alta, lovit de pumnalul vreunul carbonar, sau să cadă deodată din pricina epuizării. Aşa cum stau lucrurile, toată averea i-ar reveni lui Lothario. Atunci, n-ar mai rămâne decât o singură cale de a avea o parte din moştenire: s-o mărit pe Frederique cu moştenitorul, şi să mă bizui, pentru a trăi, pe generozitatea bărbatului şi pe recunoştinţa femeii.

Leadership: Tu cum procedezi ca să recuperezi pe de o parte timpul pierdut şi pe de altă parte să înfrânezi timpul prea grăbit, încât voinţa ta să se împlinească de la sine?

Moarte şi blestem ! exclamă el, mergând cu paşi mari prin birou. Asta-mi mai lipsea să sfârşesc astfel: să ajung la cheremul unui menaj. Aşadar, inteligenţa, curajul, cutezanţa, nesocotirea legilor umane şi divine, şi pe de altă parte toată grija pe care i-am acordat-o acestei scumpe fiinţe, toată tandreţea şi tot devotamentul pe care i l-am arătat, totul să se sfârşească într-un mod atât de infam? Să mănânc firimiturile pe care-ar catadicsi ei să mi le arunce?

Nu, n-am să mă împotmolesc în acest josnic deznodământ. Voi lupta. Dar, poate că eu exagerez pericolul, şi mă neliniştesc de parcă aş avea dovada că Frederique este îndrăgostită de tânărul ăsta. Ce prostie ! L-a văzut doar un sfert de oră. Este o fire prea mândră ca să se agaţe de gâtul primului venit. Cu siguranţă că nu-l iubeşte. Dacă mă iubeşte pe mine? Mă cunoaşte, mă vede zilnic, m-a intuit, poate.

Leadershipul de care te foloseşti survine în împrejurarea în care, dintr-un motiv sau altul, devii un fel de om de ştiinţă al minţii, dar totodată un fel de "junghi" în inima altora?

Şi, deci, concluzia care se ridică din această etapă a vieţii private, dintre oamenii care țes intrigi și creează neliniște în jurul valorii de înșiși, este aceasta: când voinţa ta se ridică deasupra aşteptărilor celorlalţi, atunci însăşi voinţa capătă frică şi agresivitate. Vei fi gata la orice, pentru ca voinţa Ta să se împlinească prin tine şi în toate înfăptuirile tale, încât ajungi să nu-ţi doreşti nimic altceva decât să trăieşti acea senzaţie unică pe care doar un fantasy de calitate o poate oferi – atingerea imposibilului „ca prin magie" ?

De fapt, leadershipul capăta o tentă de gri prin prisma dezamăgirii pe care o da deznodământul intrigilor pe care le ţeşi şi a capcanelor pe care le întinzi de-a lungul poveştii numite "viaţă", o poveste pe care o poţi dicta, o poţi influenţa după voia ta, dar nu-i poţi schimba traiectoria prin falsificarea realităţii.

În acest caz vei ajunge precum eroul acela care, printr-o breşă a "realităţii" lui, ajunge în condiţia atotputernică a scriitorului de vieţi, a cărui întreagă cunoaştere devine derizorie pe măsură ce îşi reneagă calităţile, comparându-le cu ale personajelor sale. Tot de individualitate şi psihic ţine şi asta.

Ţesătorul neîndemânatic nu potriveşte firele urzelii în mod egal, şi din această cauză pică în propria lui capcană: devine el însuşi victima propriilor urzeli, fiindcă se transformă într-un spațiu al neliniștii depline, o povară emoţională care produce stres, dăunând sănătăţii.

* Notă: Dumas, Alexandre - *Mâna Providenței* , Editura Vestala, 1993, București.

Source: https://neculaifantanaru.com/tesatorul-neindemanatic-nu-potriveste-firele-urzelii-in-mod-eg